№ 279. Środa 7. Grudnia 1859. Rok wydania 49.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami dziennym i tygodniowym, tudzież z Rozmaitościami co Środy kosztuje w prenumeracie: ***Bez poczty:*** *kwartalnie 4 zł.; miesiecznie 1 zł. 40 centów.* ***Z pocztą*** *kwartalnie 5 zł.; miesiecznie 1 zł. 75 cent. W. A. — Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.*

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 4go grudnia. Dnia 3. grudnia 1859 wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany LIX. i LX. zeszyt Dziennika praw państwa.

Zeszyt LIX. zawiera:

Nr. 213. Traktat między Austryą i Francyą z 10. listopada 1859, podpisany w Zuryku 10. listopada, a wymieniany w ratyfikacyach tamże 21. listopada 1859.

Nr. 214. Traktat między Austryą, Francyą i Sardynią z 10. listopada; podpisany w Zuryku 10. listopada, a wymieniany w ratyfikacyach tamże 21. listopada 1859.

Zeszyt LX. zawiera:

Nr. 215. Rozporządzenie ministeryów spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z 11. listopada 1859, ważne w królestwach Węgier, Kroacyi i Slawonii, i w Serbskiem województwie z Temeskim banatem, co do postępowania sądów urbaryalnych przy proporcyonalnem rozdzieleniu i łączeniu wspólnych posiadłości szlacheckich.

Z temi zeszytami wydany i rozesłany został także *rejestr osnowy* wydanych w miesiącu *listopadzie* 1859 zeszytów dziennika ustaw państwa.

Sprawy krajowe.

(Posiedzenie komisyi obradującej nad ustawą gminną na dniu 21. listopada.)

Posiedzenie zagaja odczyt czwartego rozdziału.

Rozdział IV.

O zakresie działania wydziału gminnego.

§. 49. „Wydział gminny ma w sposób, określony w instrukcyi, naradzać się i rozstrzegać w następujących przedmiotach:"

„1. Przyznawanie przynależności do gminy."

„2. Ustalenie remuneracyi dla wójta i przysiężnych."

„3. Mianowanie i usuwanie pisarza gminnego i sług gminnych, tudzież oznaczenie ich płacy."

„4. Nadzór nad administracyą majątku gminnego, dóbr gminnych, funduszów dla ubogich i zakładów gminnych."

„5. Zmiana granic obrębu gminnego."

„6. Oznaczenie budżetu dochodów i wydatków."

„7. Postanowienie co do następnych, i nieprzewidzianych w budżecie dochodów i wydatków."

„8. Roztrząsanie rachunków rocznych."

„9. Oznaczenie opłat gminnych."

„10. Nabywanie i sprzedaż jakiej części majątku gminnego, tudzież przyznawanie jakiejś służebności."

„11. Przyjmowanie lub odrzucanie spadków, zapisów i darowizn."

„12. Tworzenie nowych zakładów i przedsiębiorstw gminnych."

„13. Przedsiębranie nowych budowli i znaczniejsze zmiany w istniejących budynkach."

„14. Zaciąganie pożyczki i przyznawanie prawa zastawu."

„15. Kontrakty dzierzawy i najmu, jeśli mają trwać nad trzy lata, tudzież ich przedłużanie."

„16. Wytoczenie lub zaniechanie sporów prawnych, zawieranie komplanacyi, odmazywanie wątpliwych żądań gminy lub zakładów gminnych, zmiana lub rozwiązanie obowiązujących prawnie kontraktów."

„17. Ustanowienie zastępcy prawnego w imieniu gminy."

„18. Przedkładanie zdania swego władzom."

Punkta 1 i 2 tudzież 4, 5, 6, 7, 8, 9 przyjęto jednogłośnie bez debaty, punkt 3 zaś z zmianą wyrazów: *„pisarza gminnego i sług gminnych"* w *„podwładnych gminy."*

Do punktu *10* podaje członek komisyi *wniosek*, by postanowienie względem przyznawanie służebności wymazać, bo służebności nie mogą już istnieć prawnie.

Na to zarzuca prezydujący, że wprawdzie wyszło już rozporządzenie względem spłacenia i uregulowania służebności leśnych i polnych, lecz w to nie wpadają wszystkie służebności, mianowicie serwituty domowe, które na wszelki wypadek mogą być jeszcze ustanowione.

Wniosek w tym przedmiocie odwołano.

Inny członek komisyi wnosi, by postanowienia co do przyznawania służebności przyjąć do punktu 14, w którym mowa o prawie zastawu, co jest także ciężarem, dlatego należałoby ułożyć punkt 10 w następujący sposób: „sprzedaż przedmiotów majątku gminnego i zakładów gminnych, nabywanie realności."

Że przyznawanie służebności ma należeć do zakresu działania wydziału gminnego, przyjęto jednogłośnie, a komisyi redakcyjnej pozostawiono umieścić to postanowienie, gdzie wypadnie.

Co do reszty postanowień tego punktu przedkłada prezydujący zapytanie komisyi: *czy do każdej sprzedaży potrzeba pozwolenia wydziału i czy wójtowi nie powinno przysłużać prawo, sprzedawać drobne rzeczy w własnym zakresie działania.*

Jeden z członków komisyi zabiera następnie głos, wyrażając, że byłaby to przesadna opieka, gdyby wójt dla każdej do sprzedaży przeznaczonej drobnostki musiał zwoływać wydział i zasięgać jego przyzwolenia. — Mowca podaje zatem wniosek, *że wójtowi powinno przysłużać prawo, sprzedawać drobne rzeczy nie zasięgając zdania wydziału gminnego.*

Referent odpowiada na to, że nie zapomniał o tej niedogodności, trudno jest jednak przyprowadzić praktycznie powyższe wnioski, bo nie tak łatwo da się oznaczyć granica między drobnemi a wielkiemi rzeczami.

Jeden z członków komisyi popiera tę uwagę.

Gdyby w pojęciu rzeczy drobiazgowych zawrzeć ruchomości, to należą do nich i obligacye, które stanowią ważną część majątku gminnego. Mowca jest tego zdania, że należy pozostać przy postanowieniu jakie w zasadzie stawi wniosek.

Jeżeli wójt używa zaufania wydziału, to wydział upoważni go z góry do sprzedaży pewnych rodzajów przedmiotów.

Przy głosowaniu pozostaje wniosek w mniejszości, natomiast przyjmuje komisya większością głosów zaproponowane powyżej ułożenie punktu 10.

Punkt 11, 12 i 13 przyjęto jednogłośnie bez debaty.

Do punktu 14 podaje jeden z członków komisyi *wniosek przeciwny, że gminom wiejskim nie powinno być pozwolone zaciągać pożyczki.*

Gminy wiejskie nie mają zwyczajnie prócz obligacyi żadnego innego majątku. Umorzenie zaciągniętej na wypadek pożyczki przychodziłoby im trudno, dlatego też wydaje się niebezpieczną, przyzwyczajać je w ten sposób pokrywać swe wydatki, zwłaszcza że potrzeby są nieznaczne.

Referent zbija ten zarzut, podnosząc, że zdarzają się wypadki, gdzie gmina właśnie zaciągając pożyczkę, może inny korzystny zawrzeć interes. Może łatwo znaleźć się w położeniu zaciągnąć bieżącą pożyczkę na pokrycie jakiegoś niezbędnego wydatku, na utworzenie jakiegoś użytecznego ogółowi zakładu, na naprawę mostu uszkodzonego jakiemś wypadkiem elementarnym i t. p., bo na razie nie ma gotówki pod ręką, a w kilku miesiącach nastręczą dostatecznych do zwrotu funduszów procenta od obligacyi gminnych lub zaległe opłaty gminne. — Zresztą pożyczka nie koniecznie musi być lichwiarska.

Przeciwnie gminom przyjdzie łatwo zaciągnąć pożyczkę na mały procent lub nawet bez procentu u dawnego dziedzica.

Gdyby więc gminom nie pozwolono zaciągać pożyczek, to wiele potrzebnych i pożytecznych ogółowi zakładów nie dałoby się wcale przeprowadzić.

W tym samym duchu przemawia i siedmiu innych członków komisyi.

Podobny zakaz uwłaczałby wyraźnie i autonomii gmin i dotychczasowemu zwyczajowi, na mocy którego gminy teraz zaciągają pożyczki.

Że taki zwyczaj istnieje, nie podobna zaprzeczeć, bo w latach nieurodzajów tudzież często przy zakładaniu szkół, budowaniu kościołów i w innych ważnych sprawach gminnych zaciągają gminy bez procentu pożyczki u swych dawnych dziedziców, a często także i administracya państwa wspiera gminy pieniężnemi zaliczkami.

Zresztą nie ma się ztąd czego obawiać, bo kredyt gminy nie sięga nigdy dalej, jak jej środki spłacenia.

Zapowiedziane uregulowanie stosunków tabularnych ułatwi także gminom zaciąganie pożyczki pod korzystnemi warunkami u instytutów kredytowych.

Wniosek przeciwny pozostaje w mniejszości.

Do punktu 15 podaje jeden z członków komisyi wniosek, *by wymazać ograniczenie, według którego ma wydział gminy rozstrzygać tylko w sprawie takich kontraktów dzierżawy i najmu, które zawarte są na dłużej jak na trzy lata.* Niebezpiecznie zdaje się bowiem przyznawać wójtowi tak rozległy zakres działania, jeśli zaś wydział gminy pokłada zaufanie w wójcie, to na wszelki wypadek może go upoważnić do zawierania podobnych kontraktów.

Wniosek ten popiera trzech członków komisyi a między temi dwóch zastępców małych posiadaczy gruntowych, i przy głosowaniu przyjęto go też większością głosów.

Do punktu 16. wnosi jeden z członków komisyi następujące dwie poprawki:

1. Po słowach: *„odmazywanie wątpliwych“* dodać *„niepodobnych do odebrania.“*

2. Dodać do tego punktu:

Zrzeczenie się prawa zastawu i innych praw.

Obiedwie poprawki przyjmuje komisya jednogłośnie.

Punkt 17. przyjęto jednogłośnie.

Punkt 18. odpada zupełnie na wniosek jednego z członków komisyi, bo władzom przysłuża prawo zlecać, by jej przedkładano opinie.

Jeden z członków komisyi podaje *wniosek*, by przyjąć jeszcze w zakres działania wydziału gminnego:

a) Przynależące gminom prawo prezentacyi na probostwa, do szkół i zakładów;

b) Wybór wójta i przysiężnych.

Inny członek komisyi nadmienia do *a)* że wydziałowi wtedy tylko przysłużać ma prawo prezentacyi, jeżeli do tego jako wydział wyborczy otrzyma upoważnienie od gminy, bo prawo prezentacyi należy do całej gminy.

Przeciw temu zarzuca dwóch członków komisyi, że właśnie regulamin gmin powinien utworzyć organ, który ma reprezentować gminę, aby na każdy pojedynczy wypadek nie potrzebowała mianować pełnomocników specyalnych.

Takim organem jest wydział gminy, w nim zawiera się pojęcie gminy, a gdzie jest już zaprowadzony np. we Lwowie, to jemu przysłuża prawo prezentacyi.

Przy głosowaniu przyjęto większością głosów wniosek co do punktu *a)*.

Punkt *b)* odwołano na zarzut referenta, że co do wyboru wójta i przysiężnych uchwalono inne normy, na mocy których nie wybiera zwierzchność gminną sam tylko wydział ale wszyscy członkowie reprezentacyi gminnej wraz z zastępcami.

Jeden z członków komisyi wnosi, by zakres działania wydziału gminnego podzielić na trzy ustępy, z których pierwszy ma te obejmować przedmioty, w których wydział może samoistnie stanowcze wydawać uchwały.

Ustęp drugi obejmuje te sprawy, w których aż do pewnej kwoty może wydział rozstrzygać samodzielnie; a

Ustęp trzeci te, w których władzom zastrzeżono, potwierdzenie.

Wniosek ten przyjęto, i poruczono ułożyć go redakcyi.

Jeden z członków komisyi nadmienia, że należy do zakresu działania wydziału gminnego postanawiać, czy majątku gminnego wypada w ten lub inny używać sposób, dlatego wnosi jeszcze przyjąć punkt:

Postanowienia co do sposobu użytkowania własności gminnej.

Jeden z członków komisyi podnosi, że w §. 49. nie można przytoczyć wszystkich spraw, które należą do zakresu działania wydziału gminnego. W myśl patentu obwieszczającego ustawę gminną z d. 24. kwietnia 1859 mają gminy otrzymać takie urządzenie, „któreby je wspierało w ich dążności do podniesienia ogólnego dobra i w ogóle do poparcia wspólnych interesów“, mowca podaje też wniosek, by paragraf 49. poprzedzić ogólnem postanowieniem, według którego *ma wydział gminny naradzać się i rozstrzygać we wszystkiem, czego wymaga dobro gminy.* W konsekwencyi tego postanowienia byłyby postanowienia §. 49. nie wszystkie stałe oznaczone.

Przeciw temu wnioskowi zabiera głos referent, wyrażając, że nie łatwo dałaby się pomyśleć wewnętrzna sprawa gminy, którаby nie wpadła w ogół punktów §. 49.

Ogólna zasada zdaje się zatem zbyteczną a z drugiej strony i niebezpieczną, bo wydział mógłby snadnie uledz ponęcie, naradzać się i w sprawach poruczonego zakresu działania, na co nie podobna przyzwolić, bo w takich sprawach poruczono wójtowi tylko władzę wykonawczą.

Za wnioskiem przemawia sześciu członków.

Wydział gminny nie powołany jest wprawdzie mieszać się do spraw publicznych, w każdym razie przysłuża mu jednak prawo zaprowadzać zakłady gminne, które służą do utrzymania karności, obyczajności i religijnego ducha, tudzież do podniesienia ogólnego dobra w gminie. Postawienie na czele ogólnej zasady powinno wywołać i wywoła nieochybnie myśl w wydziale, że powołanie jego sięga poza wyliczone numerycznie w §. 49. punkta.

Ogólna zasada oznaczyłaby nie tylko prawa ale i obowiązki wydziału.

Obawiając się, by wydział gminny nie przekroczył swego zakresu działania, należałoby położyć na czele ogólną zasadę, a za nią następowałyby postanowienia wyliczone w §. 49. jako obejmujące wszystkie wypadki podobne.

Wnoszą zatem następujące ułożenie tego postanowienia:

„Wydział gminny ma wszechstronnie popierać i przestrzegać „interesów gminy i we wszystkich odnoszących się do tego sprawach naradzać się i rozstrzygać w imieniu gminy“

Prezydujący przedkłada na to następujące zapytania do narady:

1. Czy przyjęcie ogólnej zasady jest potrzebne?

2. Czy przytoczone w §. 49. wypadki są stałe oznaczone czy tylko wskazane?

Przy głosowaniu nad pierwszem zapytaniem oświadcza się większość głosów za przyjęciem.

Co do drugiej kwestyi zapadła większością głosów uchwała, że przytoczone wypadki są tylko wskazane. (c. d. n.)

(Traktat pokoju z Francyą.)

Gazeta wiedeńska z 3. grudnia zawiera traktat między Austryą i Francyą z 10. listopada 1859 w języku francuskim i w tłómaczeniu niemieckiem:

„W imię Przenajświętszej i nierozdzielnej Trójcy!

Najjaśniejszy Cesarz austryacki i Najjaśniejszy Cesarz Francuzów chcąc położyć koniec klęskom wojny i zapobiedz temu, by się nie powtórzyły już zawikłania, które je sprowadziły, a mianowicie tym sposobem, że wspólnie przyczyniają się do ustalenia wewnętrznej i zewnętrznej niezawisłości Włoch na podstawach stałych i niewzruszonych, postanowili podpisane przez siebie w Vilafranca punkta przedugodne zmienić w stanowczy traktat pokoju.

W zamiar tego mianowali Ich Cesarskie Moście pełnomocnikami Swemi, a mianowicie!

Najjaśniejszy Cesarz austryacki:

pana hrabiego Alojzego *Karolyi z Nagy Karoly*, Swego podkomorzego i pełnomocnego ministra i t. d.

pana Ottona barona *Meysenbug*, kawalera c. k. orderu Leopolda, tudzież wielkiego krzyża legii honorowej, Swego pełnomocnego ministra i radźcę nadwornego i t. d.,

a Najjaśniejszy Cesarz Francuzów:

pana Franciszka Adolfa barona *Bourquenecy*, senatora Cesarstwa, kawalera wielkiego krzyża legii honorowej, tudzież wielkiego krzyża cesarsko-austryackiego orderu Leopolda i t. d.,

i pana Gastona Roberta Morin margrabię *Banneville*, kawalera wielkiej wstęgi legii honorowej i t. d.,

którzy zebrali się na konferencye w Zuryku, i po wymianie swych pełnomocnictw znalezionych w dobrej i należytej formie zgodzili się na punkta następujące:

Artykuł I. Odtąd i po czasy wieczyste ma pokój i przyjaźń utrzymywać się między Najjaśniejszym Cesarzem austryackim i Najjaśniejszym Cesarzem Francuzów, tudzież między Ich spadkobiercami i następcami, Ich obostronnemi państwami i poddanymi.

Art. II. Obostronni jeńcy wojenni mają być niezwłocznie zwróceni.

Art. III. Dla złagodzenia klęsk wojennych, i odstępując wyjątkowo od powszechnie przyjętych zasad prawnych, mają oddane być zabrane okręta austryackie, które potąd niebyły jeszcze przedmiotem wyroku sądów dla zdobyczy morskich.

Okręta i ładuga oddane być mają w tym stanie, w jakim znajdować się będą w chwili ich zwrócenia, a to po zapłaceniu wszystkich wydatków i wszystkich kosztów, jakie z przewiezienia i przechowania zdobyczy rzeczonych, tudzież z rozpoczęcia procesu w tej mierze wyrosły, i niemożna się już upominać o wynagrodzenie ani co do zatopionych lub zniszczonych, ani też za towary zabrane, które były własnością nieprzyjacielską. Upominać się o to niemożna nawet i w takim razie, chociażby zdobycz i towary te niebyły jeszcze przedmiotem rozstrzygnięcia sądów dla zdobyczy morskiej.

Rozumie się zresztą, że wyroki wydane przez sądy dla zdobyczy morskiej są już stanowcze, i że prawa w tej mierze nabyte mają być w mocy obowiązującej utrzymane.

Art. IV. Najjaśniejszy Cesarz austryacki zrzeka się w imieniu Swojem i w imieniu wszystkich Swych potomków i spadkobierców praw i pretensyi Swoich do Lombardyi na rzecz Najjaśniejszego Cesarza Francuzów, z wyjątkiem tylko twierdz Peschiery i Mantuy, tudzież ziemstw nowem odgraniczeniem oznaczonych, jakie pozostają w posiadaniu Jego ces. król. Apostolskiej Mości.

Linia pograniczna, wychodząc z południowych granic Tyrolu, ciągnąć się będzie środkiem jeziora do wysokości Bardolino i Manerba, zkąd w prostym kierunku przeciętnego punktu pozycyi obronnej w Peschiera zetknie się z jeziorem Garda.

Pozycya ta obronna oznaczona będzie obrębem, którego półkole poczynając od dośrodkowego punktu twierdzy wynosić ma o 3500 metrów więcej, niż jest odległość tego punktu środkowego do stokowiska (glacis) najdalej wysuniętego kasztelu. Od przeciętnego punktu obrębu w ten sposób oznaczonego rzeką Mincio, ciągnąć się ma granica doliną wzdłuż rzeki do Le Grazie, a od Le Grazie w prostej linii do Scorzarolo, dalej doliną rzeki Padu do Lazzara, od którego to punktu począwszy nie ma być w niczem zmieniona teraźniejsza granica, jaka przed rozpoczęciem wojny już istniała.

Komisya wojskowa mianowana przez odnoszące się rządy otrzyma polecenie, by w najkrótszym jak tylko być moze czasie zajęła się pomiarem obszaru i wytknięciem linii.

Art. V. Najjaśniejszy Cesarz Francuzów oświadcza się z Swym zamiarem odstąpienia Najjaśniejszemu Królowi sardyńskiemu ziemstw otrzymanych w moc artykułu poprzedniczego.

Art. VI. Ziemstwa potąd jeszcze trzymane w moc zawieszenia broni z 8. lipca r. b. mają być obostronnie opuszczone przez mocarstwa wojujące, których wojska cofna się niezwłocznie na tamtą stronę granic oznaczonych artykułem IV.

Art. VII. Nowy rząd Lombardyi przyjmie na siebie $^3/_5$ części długów banku „Monte lombardo-veneto.“

Przyjmie też na siebie i jedną część pożyczki narodowej z roku 1854, a którą dostojni kontrahenci oznaczyli zgodnie na czterdzieści milionów złr. monetą konwencyjną.

Sposób i porządek wypłaty tych czterdziestu milionów oznaczony będzie w artykule dodatkowym. (C. d. n.)

Ameryka.

(Telegraf do Rosyi.)

Nowy York, 4. listopada. P. Collins otrzymał pozwolenie rosyjskiego rządu na założenie zaprojektowanej telegraficznej linii ztąd do Petersburga. Linia ma być pociągnięta na S. Francisco i Nowy Archangel wzdłuż wybrzeża, i cieśniną Berynga, a z Petersburga może aż do Amuru.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Kongres. — Wojna marokańska.)

Londyn, 1. grudnia. Familia królewska opuści Windsor z pewnością 6go b. m. i przeniesie się na 14 dni do Osborne na wyspie Wigth. — Książę Fryderyk Wilhelm z małżonką byli przedwczoraj z wizytą u księcia Walii w Oxfordzie, a w sobotę wybierają się z powrotem do Berlina.

— *Globe* pisze: „Zaproszenie na kongres nadeszło już z Francyi, a z Wiédnia ma dopiero nadejść temi dniami. Rząd angielski będzie reprezentowany na kongresie, który ma zebrać się w Paryżu. Wybór miejsca jest z wielu względów stosowny. Anglia stanie niezawiśle na kongresie i nie poświęci w niczem wolności swego sądu.“

— O hiszpańsko-marokańskiej wojnie pisze *Morning Post:* „W pierwszym tygodniu miesiąca grudnia rozpocznie się stanowczo kampania na Maroko; ale znana jest tradycyjna powolność Hiszpanów, o których „jutro“ znaczy tyle „co rok cały z okładem“ i znana jest wytrwała waleczność Maurów. Nawet rycerski zapał Andaluzyi i starej Kastylii wkrótce ostygnie w obec trudności afrykańskiej walki, a wówczas oświadczy się Anglia obudwu wojującym mocarstwom z swoją przysługą; sprawa Anglii wymaga sprzyjać obu stronom. Handel między Gibraltarem a Marokiem jest niezmierny i wielu marokańskich kupców ma swoje składy w Gibraltarze. Angielski wywóz do państw Berberyi obejmuje: cukier, korzenie, farby, żelazo, stal, ołów, cynę, miedź i towary stalowe; marokański wywóz do Anglii jest równie znaczny i składa się z owoców, wosku, oliwy, skór, gumy, kory chiny i pijawek. Pomijając już wyższe moralne powody, wymagają sprawy materyalne, ażeby wojna, która rozpocząć się ma w grudniu, ukończyła się przed uroczystością zbawienia i pokoju, przed świętami Bożego Narodzenia.“

Francya.

(Nowiny dworu. — Upomnienie prasy. — Narady względem expedycyi chińskiej. — Zajście pod Tangierem.)

Paryż, 1. grudnia. Dwór cesarski przeniesie się 4. b. m. z Compiegne do Paryża.

— Dziennik *Opinione Nationale* otrzymał upomnienie za podany wczoraj artykuł o świeckiej władzy Papieża, gdyż ubliżył nietylko obcemu rządowi ale oraz kościołowi, którego głową jest Papież.

— Jutro ma być w Compiegne narada pod prezydencyą Cesarza względem expedycyi chińskiej. Oprócz jenerała Cousin de Montanban będą obecni na tej radzie: minister marynarki, p. Montigny, który niedawno powrócił z Szanghaj, kontradmirał Guerin, który pod panem Rigault de Genouilly był komendantem floty na wodach chińskich, i kilku wyższych oficerów marynarki. Z expedycya wyruszy pół kompanii bombardyerów, która w Hongkongu założy swoje laboratoryum zapewne dla sporządzenia rakiet, gdyż w innych sztukach ogniowych nie dadzą się przewyższyć Chinowie. Tak tu jak i w Londynie miano zarzucić myśl urządzenia stałej ambasady w Pekinie. W tem też zgodziły się obadwa rządy, że expedycya musi ile możności dotrzeć aż do Pekinu i ustąpić dopiero po ratyfikacyi traktatu.

— Jak wiadomo z paryskiego telegramu zapewniał *Constitutionnel*, że „wieść o zajściu pod Tangierem jest przesadzona; tylko jedna fregata odpowiedziała ogniem działowym na napaść, która jednak wynikła może z nieporozumnienia.“ Jeden z paryskich dzienników do jednego z nadreńskich dzienników pisze pod dniem 30. listopada o tem zajściu w sposób następujący:

„Cały Paryż zajmował się wiadomością, że francuska flota bombardowała Tangier. To bombardowanie nastąpiło z tego powodu, że warownie miasta dały ognia na jeden z francuskich okrętów.“ Inny korespondent zaś pisze:

„Jeden z francuskich okrętów odłączył się od głównej floty i przyjeżdżał koło Tangieru. Komendant warowni wybrzeżnej sądząc, że to okręt hiszpański, kazał dać ognia do niego. Okręt odpowiedział wzajemnie i zmusił warownię do milczenia. Połączywszy się z flotą złożył kapitan okrętu raport, poczem dowodzący admirał oświadczyć kazał gubernatorowi Tangieru, że za postępek komendanta warowni nie czyni go odpowiedzialnym, oraz że przyjaźne między Francyą a Marokiem istniejące stosunki nie zostaną zerwane, jeżeli nigdy już nie ponowi się podobny wypadek.“

Belgia.

(Budżet przyjęty.)

Bruxela, 30. listopada. Izba reprezentantów przyjęła jednogłośnie budżet długu państwa, którego ogólna suma wynosi 38 milionów 483.224 franków.

Niemce.

(Wiadomości bieżące. — Rozpoznanie związkowej ustawy wojennej.)

Neue Pr. Ztg. nadmnieniając o rozmaitych z powodu wystąpienia ministra wojny obiegających pogłoskach względem dalszych zmian w ministeryum państwa, utrzymuje, że są zupełnie bezzasadne. Szło jedynie tylko o kwestye wojskowe.

— Słychać, że względem ustawy lichwy nie przedłoży rząd izbom żadnego wniosku. *K. Ztg.* donosi, że miasta: Jülich w prowincyi nadreńskiej i Silberberg w Szlązku, przestaną być twierdzami, na mocy najwyższego rozporządzenia gabinetu.

— Wniosek średkowych państw niemieckich, czy i w jakich punktach związkowa ustawa wojenna może być zmienioną, lub czy potrzebuje zmiany, odesłany został jak wiadomo uchwałą zgromadzenia do związkowej komisyi wojskowej. Pomieniona komisya postąpiła już w swojej pracy tak dalece, że mogła przystąpić do mianowania sprawozdawcy, jak pisze *Fr. Pr. Ztg.* w osobie król. pruskiego wojskowego pełnomocnika jenerał-porucznika Dannhauer.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 3. grudnia. *Patrie* donosi, że margrabia Antonini zaproszony był na śniadanie do Compiégne, a wczoraj odjechał do Neapolu.

Liwerpool, 3. grudnia. Wychodzący tu dziennik *Merency* donosi: „Cesarz Napoleon odpowiedział czterym kupcom, którzy mieli zaszczyt przedstawiać mu się, że pokój z Anglią jest najszczerszem jego życzeniem i stałym celem jego polityki.“

Najnowsza poczta lewantyńska na Tryest.

Konstantynopol, 26go listopada. Sułtan posłał księciu Adalbertowi bawarskiemu insygnia orderu Medżidje w brylantach z pochlebnem pismem własnoręcznem. — Ostatniemi dniami mieli posłowie Anglii, Austryi i Rosyi konferencye z wielkim wezyrem i z Fuad Baszą. — Sidi Kiardin, szef marynarki Beja tunetańskiego, spodziewany tu jest z upominkami i prośbą o inwestyturę następcy tronu. — Lesseps przyjechał tu 21go b. m. Znowu zawinęły dwa parostatki z wychodźcami czerkieskimi do Turcyi. — Rząd turecki ściągnął wszystkie wojska, które stały w Tesalii nad granicą grecką, i wyprawił je do Monastyru.

Antiwari, 27. listopada. Komisya do uregulowania turecko-montenegryńskiej granicy przybyła do Losiny; pojutrze spodziewa się ukończyć swoje prace, poczem odjedzie do Raguzy, by ułożyć pisemnie projekt regulacyi.

Wiadomości handlowe.

(Targ na bydło we Lwowie.)

Lwów, 6. grudnia. Na wczorajszy targ przypędzono 166 sztuk bydła rzeźnego, mianowicie z Wybranówki 34 wołów, z Rozdołu 5 stad po 10, 14, 20, 27 i 6 sztuk, z Bóbrki 12, z Lesienic 28 a ze Stryja 15 wołów. Z tej liczby sprzedano — jak nam donoszą — na targu 160 sztuk na potrzeb miasta i płacono za woła, mogącego ważyć 290 ℔ mięsa i 28 ℔ łoju, 53 zł.; sztuka zaś, którą szacowano na 370 ℔ mięsa i 60 ℔ łoju, kosztowała 70 zł. Cena przeciętna była więc za 59 zł. 50 c. 322 ℔ mięsa i 39 ℔ łoju.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 5. grudnia.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
	‴					
7. god. zrana	328.04	— 2.9°	86.2	północny	sł.	mgła
2. god. po poł.	328 55	— 0.7°	82 9	„	„	pochmurno
10. god. wiecz.	329.30	— 1 6°	87.2	„	„	„

TEATR.

Dziś na scenie polskiej po raz drugi: **„Drążki ojca Martin,“** dramat w 3 aktach z francuskiego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 6. grudnia.

Hotel rosyjski: PP. Rubczyński Alfred, ze Stanina. — Niezabitowski Włod., z Uberzec. — Hr. Rumerskirch Karol, c. k. porucznik, z Tarnowa. — Hackensöllner Leop.. c. k. porucznik, z Przeworska.

Hotel europejski: Borecki Józef, z Brzeżan. — Resnowski Ksawery, z Tartakowa.

Hotel angielski: Kobierzycki Leon, z Telatyc. — Kurz Karol, z Klausenburga.

Hotel krakowski: Barzykowski Michał, z Laszek górnych. — Wierzchowski Eit., z Pleśnian. — Braiter Fel., c. k. podporucznik, ze Stryja.

Wyjechał ze Lwowa.

Dnia 6 grudnia.

PP. JO. ks. Ples de Fürstenberg, do Wiednia. — Duchnowski Józ., c. k. sekretarz namiestn., — Gantard Hen. i Schönecker Aug., c. k. majorowie, do Gródka. — Kalita Karol, c. k. porucznik, do Rzeszowa. — Olewiński Lubin, c. k. porucznik, do Stryja. — Villaume Fran , c k. porucznik, do Tarnopola. — Sozański Winc., do Wolicy. — Jaworski Mik., do Kobelnicy. — Soroczyński Rom., do Choronowa. — Wojciechowski Łukasz, do Krysowiec. — Zawadzki Karol, do Kropelnicy. — Brenner Wład., do Grodowiec.— Jaruntowski Jan, do Hermanowiec. — Hr. Komorowski Adam, do Konotop. — Petrowicz Ksawery, do Wołostkowa. — Horodyski Tom, do Krogulca. — Hr. Piniński Leon., do Grzymałowa.

Kurs lwowski.

Dnia 6 grudnia		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	5	78	5	83
Dukat cesarski	„ „	5	81	5	86
Półimperyał zł. r syjski	„ „	9	99	10	16
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	90	1	93
Talar pruski	„ „	1	85	1	88
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	bez kup nów	82	—	82	60
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kup nów	72	27	72	83
5% Pożyczka narodowa	bez kup nów	78	—	78	65

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 6. grudnia

1. Dług publiczny. *A. Państwa.* W walucie austryackiej po 5% za 100 zł. —.— Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 78.80 Z roku 1851 serya B. po 5% za 100 zł. —.—. Z konwersyi kuponów po 5% za 100 zł. —. z roku 1854 za 100 zł. —.—. — Losowane obligacye dawnego długu państwa: po 5% za 100 zł. —.—; po 4½% za 100 zł. — —; po 4% za 100 zł. —.—; Metaliki po 5% za 100 zł. 73 15; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—; po 3% za 100 zł. —.—; po 2½% za 100 zł. —.—; po 1% za 100 zł. — —; Przeznaczone do losow.: z r. 1834 za 100 zł. —.—; z r. 1839 za 100 zł. —.—. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa w kraju uprocentowane: po 3% za 100 zł. — —; po 2½% za 100 zł. —.—; po 2¼% za 100 zł. — —; po 2% za 100 zł. — —; po 1¾% za 100 zł. — —. Przeznaczone do losowania obligacye dawnego długu państwa za granicą uprocentowane: po 5% za 100 zł. — —: po 4½ za 100 zł. — —; po 4% za 100 zł. — —. *B. Krajów koronnych.* Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—; Banatu Temeskiego, Kroacyi i Slawonii —.—; Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Siedmiogrodu —.—; innych krajów koronnych —.—; z klauzulą losowania w roku 1869 —.—. Lombardo-weneckiej pożyczki z roku 1850 po 5% za 100 zł. —.

2. Akcye. Banku narodowego sztuka 908.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 206.70; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—; półn. kolei Cesarza Ferdynanda za 1000 zł. —; towarzystwa kolei żelaznej państwa —.—; zachod. kolei Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. za 100 zł. (50%) wpłaty —.—; połud.-półn.-niemieckiej kolei komunik. —.—.; kolei Cisy po 200 złr. m. k. —.—; lomb.-weneck. kol. żelaz. —.—; wsch. kolei Cesarza Franciszka Józefa —.—; austr. towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju po 500 złr. —.—; Lloyda w Tryeście po 500 złr —.—.

3. Listy zastawne. Banku narod. w mon. konw.: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. —.—; na 6 lat po 5% za 100 zł. —.—; na 10 lat po 5% ez 100 zł. —.—; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —.—; w walucie austryackiej: na 12 miesięcy po 5% za 100 zł. —.—; przeznaczone do losowania po 5% za 100 zł. —.—; galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

4. Losy. Instytutu kredyt. dla handlu i przemysłu sztuka —.—; towarzystwa żeglugi parowej na Dunaju —.—; pożyczka miasta Tryestu za 100 zł. —.

Kurs wexlowy. Na 3. miesiące: Amsterdam za 100 holenderskich florenów —.—. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 106.60. Berlin za 100 talarów —.—. Wrocław za 100 talar. —.—. Frankfurt n. M. za 100 zł. połudn. niemieck. waluty —.—. Genua za 100 lirów piemonckich —.—. Hamburg za 100 marko banko —.—. Lipsk za 100 talarów —.—. Liwurna za 100 lirów toskańskich — —. Londyn za 10 funtów szterl. 123 85. Lugdun za 100 franków —.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Marsylia za 100 frank. —.—. Paryż za 100 fr. —. . Praga za 100 zł. wal. austr. —.—. Tryest za 100 zł. wal. austr. —.—. Wenecya za 100 zł. wal austr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 5 84, dukaty ces. pełnej wagi —.—, korony —.—, półkorony —.—.

KRONIKA.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności chrześciańskiej we Lwowie na czas od 8. do 14. grudnia.

Tutejsi rzeźnicy i rzeźniczki podali na bieżący tydzień następujące ceny rozmaitych gatunków mięsa:

(1 funt wiedeński za krajcary w walucie austryackiej.)

Nazwisko	Miejsce		Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Usztyk	Kark	Szponder	Grube żebro	Pół-żebro	Łopatka	Pierś (brust.)	Części przydatne od łytki i głowy	Uwaga
Frankowska Joanna	Cela nr. 1	W jatkach murowanych na krakowskiem	30	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Żelichowski Jan	„ 2		26	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Motylewski Franciszek	„ 3		30	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Sidorowicz Stanisław	„ 4		35	18	18	30	14	18	18	22	18	14	16	14	14	14	16	14	
Kohmann Ignacy	„ 5		25	18	18	20	14	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14	14	
Kohmann Antoni (syn)	„ 6		35	18	18	30	14	18	18	18	18	14	16	14	14	14	16	14	
Lipanowicz Piotr	„ 7		26	20	20	25	14	18	18	20	16	14	14	14	14	14	14	14	
Solska Józefa	„ 8		35	18	18	30	14	18	18	18	18	14	16	14	14	14	16	14	
Hachlewska Apolonia	„ 9		26	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Zaworska Agnieszka	„ 10		26	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Kohmann Antoni (ojciec)	„ 11		35	20	20	30	14	20	20	20	20	14	16	14	14	14	16	14	
Łępicki Maciej	„ 12		30	20	20	20	14	18	18	20	18	14	16	14	14	14	16	14	
Motylewski Wojciech	„ 13		30	18	18	20	14	18	18	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Mokrzycki Jędrzej	„ 14		30	18	20	30	14	18	18	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Sidorowicz Józef	„ 1	W jatkach mur. na halickiem	28	20	20	30	14	20	20	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Niewiadomski Waleniy	„ 2		28	20	20	30	14	20	20	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Motylewski Klemens	„ 3		25	18	18	25	14	16	16	18	16	14	14	14	14	15	14	14	
Solski Ludwik	„ 4		26	20	20	25	13	17	17	20	16	13	13	13	13	15	15	13	
Jakubiczka Piotr	„ 6		28	20	20	28	14	20	20	20	16	14	14	14	14	16	14	14	
Frankowska Anna	„ 7		30	20	20	30	14	20	20	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Rożniatowicz Kazimierz	„ 9		30	20	20	30	16	20	20	20	16	14	14	14	14	14	14	14	
Zöllner Natalia	w budzie nr. 1	na Chorążczyznie	22	18	18	20	14	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14	12	
Schrenzel Feiwel	„ 9		20	18	18	18	13	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14	14	
Kochelles Jakób	„ 10		22	18	20	18	14	20	20	20	16	14	14	14	14	15	14	14	
Luft Wolf	„ 12		20	18	18	20	12	18	18	18	16	14	14	14	14	15	14	14	
Zöllner Wawrzyniec	„ 13		22	18	18	20	14	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14	12	
Klimpel Wacław	„ 17		22	17	17	20	12	18	18	18	16	13	13	13	13	13	13	12	
Gołębski Antoni	w budzie nr. 2	przy jatkach krakowskich	30	20	20	30	14	20	18	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Lunda Katarzyna	„ 3		25	18	18	20	14	18	16	18	16	14	14	14	14	14	14	14	
Górski Józef	„ 4		30	18	18	30	14	18	18	18	18	14	14	14	14	14	14	14	
Michoński Franciszek	„ 5		30	20	20	30	14	20	18	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Mokrzycki Karol	„ 6		30	20	20	30	14	20	18	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Danielski Franciszek	„ 7		30	20	20	30	14	18	18	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Lipanowicz Jakób	„ 8		30	18	20	30	14	18	18	20	18	14	14	14	14	14	14	14	
Beitscher Daniel	„ 16		18	16	16	.	.	16	16	16	14	13	13	13	13	13	13	13	
Klimpel Wacław	14 na p. brodz.		22	17	17	20	10	17	17	17	17	13	13	13	13	13	13	12	
Pordes Mojżesz	16 „ „		20	18	18	14	14	18	16	18	15	12	13	14	13	14	15	12	
Hartel Izak Hersz	15 obok koś. ś. Anny		20	16	16	16	13	16	16	16	14	13	13	13	13	13	13	12	

Z urzędu targowego stołecznego miasta
Lwów, dnia 7. grudnia 1859.

Rozmaitości nr. 49.
przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1. Adam Mickiewicz przez Placyda Szcz. (C. d.)
2. Zbiory archiwalne. Dokument Augusta III.
3. Thugowie.
4. Starożytność egiptska w Londynie.
5. Legenda w zamku Surem.
6. Historya rewolucyi francuskiej p. Bareau.
7. Pamiętniki kardynała Retz.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.* *Z c. k. galic. drukarni rządowej.*